

Ἐπὶ 100 κατοίκων ἀναλογοῦσιν ἐν γένει μαθηταὶ δημοτικῶν σχολείων 5:72 ἀντὶ 5:12 κατὰ τὸ 1870.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ, κατὰ τὰς πληροφoρίας τοῦ Υπουργείου τῆς Ἐκπαίδευσης ἀνέρχεται εἰς 1292 (Διδάσκαλοι 1117, διδασκάλισσαι 175). Συγκρίνοντες τὸν ἀριθμὸν τούτων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν γένει μαθητῶν τῶν δημοσίων δημοτικῶν σχολείων, χωρὶς δηλαδὴ νὰ διακρίνωμεν τὸ φῶλον τοῦ διδασκόντος καὶ τοῦ μαθητεύοντος, εὐρίσκουμεν ὅτι εἰς διδασκαλὸς ἀναλογεῖ ἐπὶ 62 μαθητῶν, ἢ κατὰ φῶλον 1 διδασκαλὸς ἐπὶ 60 μαθητῶν, 1 διδασκάλισσα ἐπὶ 71 μαθητῶν (1).

Κατὰ τὰ διδόμενα τῆς ἀπογραφῆς ὁ ὀλίκος ἀριθμὸς τῶν παιδίων τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 5-10 ἐτῶν, ἥτοι τὴν ἡλικίαν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ φοιτήσεως, ὑπολογίζεται εἰς 259,553 ἥτοι ἄρρενα 134,992, θήλεα 124,561. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι συγκρίνοντες πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς μαθητῶν μᾶς δίδουσι τὴν ἀναλογίαν ὅτι ἐπὶ 100 μὲν παιδίων ἀρρένων ἡλικίας 5-10 ἐτῶν φοιτῶσιν εἰς τὰ δημοτικά σχολεῖα τῶν ἀρρένων παιδιὰ 55, ἐπὶ 100 δὲ θηλέων τῆς αὐτῆς ἡλικίας φοιτῶσιν εἰς τὰ τῶν θηλέων μόνον 14.

Κατ' ἐπαρχίας ἡ ἀναλογία αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς: τῶν μὲν ἀρρένων εἰς 37 ἐπαρχίας φοιτῶσιν εἰς τὰ δημοτικά σχολεῖα πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἡλικίας 5-10 ἐτῶν (84-51 τοῖς 100) αἱ ἐπαρχίαι Βαλτου καὶ Μεγαλοπόλεως παρέχουσι τὸν μικρότερον ἀριθμὸν (29 τοῖς 100). Τῶν δὲ θηλέων εἰς τρεῖς μόνον ἐπαρχίας, Σύρου, Κεφάλου καὶ Ἀττικῆς φοιτῶσι πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἡλικίας 5-10 ἐτῶν (70-57 τοῖς 100), εἰς 22 ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς πολὺ κατώτερος τοῦ ἡμίσεος (34-10 τοῖς 100), εἰς 34 εἰς κατώτερος καὶ τὸν 10 ἐπὶ τοῖς 100. Τέσσαρες δὲ ἐπαρχίαι δὲν ἔχουσιν οὔτε ἐν σχολαῖς θηλέων.

Διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν δαπανήθησαν ἐν γένει κατὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπὸ τοῦ δήμων καὶ τοῦ Κράτους δραχμαὶ 1,761,486.

Ἡ τοῦ ὑπὸ μὲν τῶν δήμων . . . Δραχ. 1,549,654
ὑπὸ δὲ τοῦ Κράτους . . . 211,832

Ἡ δαπάνη αὕτη, ἀνωτέρα κατὰ δραχ. 510,184 τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1870 δαπανηθεισῶν (1,251,301, ἥτοι παρὰ μὲν τῶν δήμων δρ. 1,098,501, παρὰ δὲ τοῦ Κράτους δρ. 152,800), ἀναλογεῖ κατὰ κάτοικον μὲν εἰς δραχ. 1.05, κατὰ μαθητὴν δὲ εἰς δραχ. 19.17 (2).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ὁ λόγιος ἀρχιμανδρίτης κ. Πανάρτος Κωνσταντινίδης ἤρξατο δημοσιεύειν ἐν τῷ περιοδικῷ «Σὺντηρι» διατριβὴν ἐμπεριθῆ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Χριστιανικὰ μνημεῖα Ἀθηνῶν». Ἐν τῷ μὲν τῷδε δημοσιευθέντι μέρει καταδεικνύει ὅτι ὁ Παρθένος μετεβλήθη εἰς χριστιανικὸν ναὸν οὐχὶ τὸ 630 μ. Χ. ὡς ἐφαλμένως ἔγραψεν ὁ Πιττάκης ἀπατηθεὶς ἐξ ἐπιγραφῆς τινος, ἀλλ' ἕνα αἰῶνα πρότερον.

Ἐπιτροπὴ φιλομούσων Κερκυραίων ἀνέλαβεν ἐν Κερκύρῃ τὴν δημοσίευσιν τῶν μουσικῶν ἔργων τοῦ ἐξόχου Ἑλληνος μουσικοδιδασκάλου Νικολάου Μαντζάρου. Τὰ ἔργα ταῦτα εἰνε ἰδιώδη μέλη (fantaisies), ἄσματα διάφορα, συμφωνίαι κλπ. Ἡ ἔκδοσις θὰ γείνη εἰς φυλλάδια ἐκδιδόμενα κατὰ τριμῆραν εἰς μέγα σχῆμα ἐκ 30-40 σελίδων, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τέσσαρα ἔτη. Τιμὴ ἑκάστου φυλλαδίου ὀρίσθη φράγ. 5.

Καθὰ ἐξ Ἀτταλίας εἰς τὸν «Νεολόγον» γράφουσιν, ἐξεγώσθη ἐν τῷ ἀρχαίῳ φρουρίῳ θριαμβευτικὴ ἀγία, ἥτις υποτίθεται ἀνεγέρθεισα εἰς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ. Τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο μνημεῖον, φέρον πολλὰς ἐπιγραφὰς ἑλληνικάς, ῥωμαϊκάς καὶ βυζαντινάς, εἰνε ἔργον ἑλληνικῆς τέχνης.

Ἡ ἐν Μονάχῳ λογία δεσποινὶς Μαρία Θεοδόκη μεταφράζει εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὸ ὠραῖον ἔργον τοῦ ἰταλοῦ ἱατροῦ καὶ συγγραφέως Mantegazza «Un giorno a Madera».

BIBLIA

2480. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5'. Τόμος IB', 29 Νομβρίου 1881. Ἀριθ. 309 (257). Λεπτά

(1) Ἐπὶ 100 κατοίκων ἀναλογοῦσιν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ μαθηταὶ 13, ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ μαθηταὶ 7. Ἐπίσης δὲ ἕνα διδασκαλὸν ἀναλογοῦσιν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ μαθηταὶ 49, ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ μαθηταὶ 41.

(2) Ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀναλογοῦσι κατὰ κάτοικον φράγκα 1.70, κατὰ μαθητὴν δὲ φράγκα 16. Ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ κατὰ κάτοικον φράγκα 0.86, κατὰ μαθητὴν δὲ φράγκα 12.25.

20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Εἰς ποτικὸς. — Ἡ δεσποινὶς Λασεγλιέρ. (Μυθιστορία Ἰουλίου Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παπαδοπούλου). — Ἡ ἐν Ὀλλανδίᾳ κατοικία τοῦ μεγάλου Πέτρου. — Ἡ Κυρία Γκάφφιλδ. — Ἐπιστημονικὸς περὶ τὴν γῆν περίπατος. — Ἡ Κάκια (ποίησις) ὑπὸ Κ. Ρ. Ξένου. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώσεις.

2481. Λόγος, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ τῇ τριακοστῇ Νοεμβρίου 1880 ὑπὸ Θεοδώρου Ἀρεταίου, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς παθολογίας καὶ χειρουργικῆς κλινικῆς, παραδίδοντος τὴν πρυτανεῖαν τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ Βασίλειῳ Λάκωνι, τακτικῷ καθηγητῇ τῶν μαθηματικῶν. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Παλιγγενεσίας», 72, ὁδὸς Βορρᾶ. 1881. 8^{ον}, σελ. 280.

2482. Πραγματικὴ γνώσις ὑπὸ Πολυδίου Σ. Μυρτίλου, τελιοφύτου τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ ἑλληνοδιδασκάλου. Κατὰ τὸν Jules Paroz, Directeur d'école normale. Ἐκδοσις Α'. Ἐν Κεφαλληνίᾳ, τυπογραφεῖον ἡ «Ἠχώ». 1881. 8^{ον}, σελ. 7^η καὶ 91. Τιμὰς δραχ. ν. 2.

2483. Ὁ ἄνθρωπος, ποίημα κλεφτικῶν Σπυριδωνος Τρικούπη. Ἐκδίδεται δαπάνῃ Θ. Π. Πισμίστη. Ἐν Ζακύνθῳ, βιβλιοπωλεῖον «Αἱ Μούσαι». 1881. 8^{ον}, σελ. 16. [Τοῦ ποιήματος προτάσσεται ἀξιόλογος βιογραφία τοῦ Σπυριδωνος Τρικούπη, γεγραμμένη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. δὲ Βιάκη].

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1875.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίῳ].

Ὁ . . . γούμεν . . . α . . . α . . . ὦν . . . ματα
. . . α . . . β . . . σόμεν . . . ν . . . ὦν . . .
. . . μεθα . . . ὦν
Ἀνάγνωθι τὸ ἀνωτέρω λόγιον συμπληρῶν τὰ ἐλλείποντα γράμματα.

1876.

Υπερήρανον ὑψόνω τὴν δάσειαν κεφαλὴν μου
εἰς τὰ ὕψη, καὶ δικαίως εἶμαι πρώτη εἰς τὴν φυλὴν μου.
Παραδόξως δ' ἐνὶ εἴμαι ὑψηλὴ καὶ κραταιά,
ἔχω τέκνα, τὰ ὅποια εἶνε μικροσκοπικά.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς καὶ τὸν τράχηλον ἐπίσης,
μεταξὺ τῶν τετραπόδων δύνασαι νὰ με ζήτησης,
τῶν ὁποίων τροφὴ εἶνε ὀρεπτικὴ καὶ προσφιλεῖς
τὰ μικρὰ ἐκεῖνα τέκνα τῆς μητρὸς τῆς ὑψηλῆς.

Ἐν Ἀθήναις.

Ἀλευών.

1877.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίῳ].

Κυδὸλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

. . . E
. . . E
E . . .

1878.

Je meurs et je renaiss, et par un sort nouveau
Les lieux où je n'acquis me servent de tombeau;
Celui qui m'a formé fait l'or, l'argent, le cuivre;
Je suis utile à tous en la guerre, en la paix;
Il me faut enterrer pour me faire revivre;
Et si je ne pourrais, je ne revis jamais.

ΛΥΣΕΙΣ

1871.

Κανάρης (Κᾶν—Ἄρης).

1872.

Μέγας ἀνὴρ γίνεταί ὁ ἐκ πάσης συνδρομῆς τῆς τύχης αὐτοῦ ὠφελούμενος.

1873.

P H T O N
H M I Σ Υ
T I Σ I Σ
O Σ I O Σ
N Υ Σ Ο Ω

1874.

Le vin.